

[P. Christensen.]

hjemlige Industri, Vareknaphed o. s. v., maa den store forbrugende Befolkning ønske, at det offentlige bliver sat i Stand til at øve en regulerende Indflydelse paa Prisdannelser og Omsætningsforhold, naar Forholdene maatte tale derfor.

Det, der sker, er altsaa, at Regeringen imødekommer et ganske almindeligt Ønske hos den forbrugende Befolkning. Det er ikke et ensidigt Ønske fremsat fra enkelt Side, men det er et alment Ønske, der næres af Befolkningen om, at man maa være værnet mod Misbrug af de Foranstaltninger, som Forholdene nu engang fører med sig i vor Tid.

Jeg synes derfor, det er en Selvfølgelighed, at der tilvejebringes Mulighed for en Belysning af Forholdene fra alle Sider, og dette sker bedst gennem et Organ, som har den bestemte Opgave at undersøge og vurdere Forholdene, saa at man derefter kan foretage de Foranstaltninger, der skønnes fornødne. I øvrigt er der jo Adgang til at indbringe Afgørelserne for Domstolene.

Jeg hilser derfor et saadant Lovforslag med den største Tilfredshed. Ikke mindst fra et Arbejdersynspunkt, fra Løn erhvervets Synspunkt, maa man være interesseret i, at ogsaa andre Erhverv kan komme under Kontrol med Hensyn til Størrelsen af den Fortjeneste, som kan tilflyde den enkelte. Medens der hidtil i alt væsentligt har været fuldstændig Frihed til at fastsætte Priser, uden Hensyn til om de var store eller smaa, har Løn erhvervet jo gennem mange Aar maattet underkaste sig Offentlighedens Kontrol med de Fortjenester, der nu engang kunde gennemføres og tildeles den arbejdende Befolkning, og i det hele taget underkaste sig de Restriktioner og det Indseende, der er med hele Løn erhvervet. Det er jo nemlig ikke saadan, at Arbejderbefolkningen har Adgang til eller overhovedet er i Stand til at opnaa den Fortjeneste, som man maaske i mange Tilfælde kunde ønske; der er et vist Indseende og en vis Kontrol dermed. Det er ikke saa længe siden, at den høje Rigsdag har beskæftiget sig netop med disse Forhold. Det maa derfor være en naturlig Ting, at denne Del af Befolkningen ud fra sine økonomiske Interesser forlanger, at ogsaa andre Dele af Befolkningen bliver undergivet en vis offentlig Kontrol med Hensyn til den Fortjeneste, der lægges paa Varen fra Produktionssted til Forbruger.

Men ogsaa Erhvervene selv skulde synes i høj Grad interesserede i, at der er Adgang til en vis Kontrol, for det ene

Erhverv er jo ikke tjent med at skulle betale mere, end hvad ret og rimeligt er, til det andet Erhvervs Udøvere. Det er derfor en Retfærdighedshandling, en ganske naturlig Foranstaltning, at vedtage et Lovforslag som det foreliggende og tilvejebringe et Organ, der kan løse netop den Opgave paa bedst mulig Maade og saaledes, at Befolkningen kan have Tillid til denne Institution.

Det er de Betragtninger, jeg gerne har villet gøre gældende ved Behandlingen af dette Lovforslag, der er vedtaget i det andet høje Ting, og som jeg skal anbefale til Vedtagelse ogsaa her i Tinget. Der er næppe Anledning til at komme ind paa Enkeltheder med Hensyn til Opbygningen af det foreslaaede Organ og dets Opgave. Det er drøftet ved mange forskellige Lejligheder.

Stensballe: Jeg beklager, at der ikke har vist sig nogen Mulighed for Opnaelse af Enighed om en Lov om Prisaftaler i det andet høje Ting. Jeg maa forstaa det saadan, at Regeringen ikke har villet det. Havde Regeringen haft noget større Ønske derom, vilde Regeringen selvfølgelig have fremsat Lovforslaget saa betids, at der havde været Mulighed for Gennemførelsen af de fornødne Forhandlinger i begge Rigsdagens Ting og med Erhvervene, der i høj Grad berøres af en saadan Lovgivning. Det er altsaa ikke sket. Der er sket en midlertidig Forlængelse af den nu bortfaldne Lov. Samtidig er der vedtaget en ny Valutalov, hvori der i og for sig indeholdes fornøden Hjemmel til Paatale af eventuelle Prisfordyrelser, som fremkommer paa Grund af det lukkede Marked, vi lever i, som Følge af den Indfyldelse, Valutaloven har. Jeg kan ikke se andet, end at der netop nu vilde have været god Mulighed for Enighed ogsaa med Erhvervene efter den Holdning, Erhvervene har givet Udtryk for i Henvendelsen til Folketinget den 10. April, der er aftrykt i Folketingets Betænkning. Jeg betoner her, at det er en Holdning ganske modsat Holdningen i 1930—31, og jeg fatter ikke Nødvendigheden af det Hastværk, den højtærede Minister synes at have med at faa dette Lovforslag igennem, et Hastværk, som bevirker, at man, naar man læser Lovforslaget, faar Indtryk af, at det er noget Jaskværk, der er fremkommet. Jeg skal bare nævne et eneste Eksempel: Lovforslaget har til Titel: Forslag til Lov om Prisaftaler m. v. Det er ikke let at se, hvad dette „med videre“ skal betyde. Under Forhandlingerne har man faaet at vide,